Dziennik Urzędowy
Unii Europejskiej

PL
Seria C

C/2025/1010

12.2.2025

# ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

**z dnia 3 grudnia 2024 r.**

**zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej**

**(ERRS/2024/7)**

(C/2025/1010)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ([1]), w szczególności załącznik IX,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([2]), w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ([3]), w szczególności tytuł VII rozdział 4 sekcję I,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([4]), w szczególności art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia skutecznych i spójnych krajowych środków polityki makroostrożnościowej istotne jest uzupełnienie uznawania wymaganego na podstawie prawa Unii dobrowolną wzajemnością.

(2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 ([5]), mają zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.

([1]) Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.
([2]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.
([3]) Dz.U. L 176 z 27.06.2013, s. 338.
([4]) Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.
([5]) Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

(3) Decyzja Wspólnego Komitetu Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) nr 79/2019 ([6]) włączyła dyrektywę 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 575/2013 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienia EOG) ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2020 r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 ([7]) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/558 ([8]), które wprowadziły istotne zmiany do dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zostały włączone do Porozumienia EOG na mocy decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 213/2021 ([9]) oraz decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 145/2021 ([10]). Dyrektywa (UE) 2021/338 i rozporządzenie (UE) 2021/558 mają obecnie zastosowanie w Norwegii.

(4) W dniu 29 sierpnia 2024 r. Finansdepartementet (norweskie ministerstwo finansów), działające w charakterze wyznaczonego organu na potrzeby art. 133 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, zawiadomiło Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) o zamiarze ponownego ustalenia wcześniej nałożonego wskaźnika sektorowego bufora ryzyka systemowego (SyRB) w takiej samej wysokości 4,5 %, na wszystkie ekspozycje zlokalizowane w Norwegii. Środek ten jest stosowany od dnia 31 grudnia 2020 r., obecnie jest zalecane jego odwzajemnienie na podstawie zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2023/1 ([11]). W tym samym dniu Finansdepartementet powiadomił ERRS o zamiarze nałożenia na niektóre instytucje obowiązku utrzymywania bufora innych instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) kapitału podstawowego Tier 1, zgodnie z art. 131 dyrektywy 2013/36/UE.

(5) Następnie w dniu 26 września 2024 r. Finansdepartementet złożył wniosek o zalecenie przez ERRS wzajemności w odniesieniu do wskaźnika SyRB na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej, zgodnie z art. 134 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. Sam środek polityki makroostrożnościowej pozostaje niezmieniony.

(6) 7 października 2024 r. ERRS przyjęła opinię Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2024/6 ([12]), w której stwierdziła, że uznaje łączne wskaźniki sektorowego bufora ryzyka systemowego (SyRB) i bufora dla innych instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) za odpowiednie i skuteczne w celu przeciwdziałania zidentyfikowanym ryzykom dla każdej z instytucji kredytowych, które wchodzą w zakres tych dwóch środków.

(7) W zaleceniu ERRS/2015/2, zmienionym zaleceniem Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 ([13]), zaleca się, aby odpowiedni organ aktywujący środek polityki makroostrożnościowej, przedkładając ERRS wniosek o wzajemność, zaproponował maksymalny próg istotności, poniżej którego ekspozycję pojedynczego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której środek polityki makroostrożnościowej jest stosowany przez organ aktywujący, można uznać za nieistotną. W razie konieczności ERRS może zaproponować inny próg. Próg istotności dla odwzajemnienia bufora ryzyka systemowego (SyRB) ustala się na poziomie kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem wynoszącej 5 mld NOK, co odpowiada około 0,16 % łącznych ekspozycji ważonych ryzykiem instytucji kredytowych podlegających sprawozdawczości w Norwegii ([14]).

([6]) Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2019 z dnia 29 marca 2019 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2133] (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 170).

([7]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 68 z 26.2.2021, s. 14).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/558 z dnia 31 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do dostosowań ram sekurytyzacji w celu wsparcia odbudowy gospodarczej w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 (Dz.U. L 116 z 6.4.2021, s. 25).

([9]) Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 213/2019 z dnia 08 lipca 2022 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/630] (Dz.U. L 85 z 23.3.2023, s. 23).

([10]) Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 145/2024 z dnia 12 czerwca 2024 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2024/2433] (Dz.U. L 2024 z 3.10.2024, s. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2433/oj).

([11]) Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2023/1 z dnia 6 marca 2023 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 158 z 4.5.2023, s. 1).

([12]) Opinia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2024/6 z dnia 7 października 2024 r. w sprawie powiadomienia Norwegii o ponownym ustaleniu bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 133 oraz o ponownym ustaleniu bufora innych instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) zgodnie z art. 131 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, dostępna na stronie internetowej ERRS pod adresem www.esrb.europa.eu.

([13]) Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 431 z 15.12.2017, s. 1).

([14]) Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2023/1 z dnia 6 marca 2023 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 158 z 4.5.2023, s. 1).

(8) Wzajemność w odniesieniu do makroostrożnościowych wymogów kapitałowych aktywowanych przez organy innych państw członkowskich, na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej, niezależnie od tego, czy dane ekspozycje są posiadane przez jednostki zależne lub oddziały, czy wynikają z bezpośredniego udzielania kredytów transgranicznych, ogranicza przenoszenie działalności i arbitraż regulacyjny, przeciwdziała ryzyku systemowemu, a tym samym wspiera ogólną skuteczność polityki makroostrożnościowej poprzez zapewnienie, aby zwiększone ryzyko było uwzględniane nie tylko w państwie członkowskim, które wprowadziło dany wskaźnik SyRB, ale również w innych państwach członkowskich, w których grupy bankowe są narażone na to zwiększone ryzyko. Uznawanie powinno zatem również mieć na celu zapewnienie wystarczającej odporności grup bankowych narażonych na te ryzyka systemowe. W związku z tym makroostrożnościowe wymogi kapitałowe wynikające z decyzji o uznawaniu środków polityki makroostrożnościowej innych państw członkowskich powinny być zasadniczo stosowane na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej.

(9) W celu uznawania norweskiego wskaźnika SyRB, zgodnie z wnioskiem Finansdepartementet, odpowiednie właściwe lub wyznaczone organy innego państwa członkowskiego mogą ustanowić wskaźnik SyRB zgodnie z art. 133 ust. 4 oraz art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE.

(10) Taka zmiana zalecenia ERRS/2015/2 nie ma wpływu na kontynuowanie zalecenia dotyczącego wzajemności krajowych środków makroostrożnościowych uruchomionych przez władze norweskie w dniu 31 grudnia 2022 r., jak określono w zaleceniu ERRS/2023/1. Przedmiotowe zmiany zalecenia ERRS/2015/2, wyłączając odwzajemnienie wskaźnika SyRB na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej, mają charakter redakcyjny. Dlatego też standardowy trzymiesięczny okres przejściowy od publikacji niniejszego zalecenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ma zastosowanie wyłącznie do środków (lub ich nowelizacji), które władze krajowe wprowadzą w celu odwzajemnienia wskaźnika SyRB zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić zalecenie ERRS/2015/2,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

**ZMIANY**

Załącznik do zalecenia ERRS/2015/2 podlega zmianie zgodnie z załącznikiem do niniejszego zalecenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 grudnia 2024 r.

*W imieniu Rady Generalnej ERRS*
*Szef Sekretariatu ERRS*
Francesco MAZZAFERRO

*ZAŁĄCZNIK*

W załączniku do zalecenia ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1) w postanowieniach dotyczących Norwegii pkt 2 sekcji zatytułowanej „I. Opis środka" otrzymuje brzmienie:

„2. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustala się na 4,5 % i ma on zastosowanie do ekspozycji krajowych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie w Norwegii, na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej.";

2) w postanowieniach dotyczących Norwegii sekcja zatytułowana „II. Wzajemność" otrzymuje brzmienie:

„II. Wzajemność

5a. Zaleca się, aby właściwe organy zapewniły wzajemność w odniesieniu do środków wprowadzonych w Norwegii dla ekspozycji zlokalizowanych w Norwegii zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ponieważ zapewnienie wzajemności w odniesieniu do bufora ryzyka systemowego na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej, o którym mowa w zaleceniu ERRS/2024/7 Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*), może wymagać od odpowiedniego organu przyjęcia nowego krajowego środka wzajemnego lub zmiany istniejących środków krajowych odwzajemniających norweski środek bufora ryzyka systemowego, zastosowanie ma standardowy trzymiesięczny okres przejściowy po opublikowaniu zalecenia ERRS/2024/7 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w celu wdrożenia środków wzajemnych.

5b. Na wniosek Finansdepartementet zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek norweski, stosując go na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej i indywidualnej, niezależnie od tego, czy dane ekspozycje są utrzymywane za pośrednictwem jednostek zależnych lub oddziałów, czy też wynikają z bezpośrednich kredytów transgranicznych.

6. W przypadku gdy w danej jurysdykcji nie są dostępne te same środki polityki makroostrożnościowej zgodnie z zaleceniem C(2), zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środków, o których mowa powyżej, co do których zaleca się wzajemność. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły odpowiednie środki zapewniające odwzajemnienie wskaźnika bufora ryzyka systemowego nie później niż trzy miesiące po opublikowaniu zalecenia ERRS/2024/7 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

_____

(*) Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.";

3) w postanowieniach dotyczących Norwegii pkt 8 lit. a) sekcji zatytułowanej „III. Próg istotności" otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku bufora ryzyka systemowego próg istotności ustala się na poziomie kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem wynoszącej 5 mld NOK, co odpowiada około 0,16 % łącznych ekspozycji ważonych ryzykiem instytucji kredytowych podlegających sprawozdawczości w Norwegii. Wszystkie ekspozycje utrzymywane za pośrednictwem jednostek zależnych lub oddziałów, czy też wynikające z bezpośrednich kredytów transgranicznych, powinny być uwzględniane przy obliczaniu ekspozycji ocenianych względem progu istotności.".